

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ناهید "غزل" غنی زاده
ویرجینیا – اول اکتوبر ۲۰۱۳

پروازِ مُحال

صدای آرام باران در تنهائیم زمزمه دلپذیر نوازش مادری ست که درد را از بستر قلب
کودکش میچیند.

آری! به یادم آمد که نهایت شب را با صدای عاشقانه مادرم چگونه صبورانه سحر
میساختم. آن گاه دلیلی برای ناآسودگی و غم نداشتم تا دستان مهرآلودی فردایی را که
چراغ خورشید می افروخت، ستودنی ندانم.

شب میرفت و جایش را به کاروان فروزنده دقایق روز میبخشید. از نفسهای دلپذیر هستی
بال پرواز میگشودم، تا ارتفاع حصارهای بلند شادمانیم از پیچکهای عشق آراسته میشد و
با موج پرشور ترانه هائی از اقیانوس کامگاری شعرهایم شورانگیز میگردد و با صدای
ضربان قلبم هماهنگی میکرد.

احساس آرامش مینمودم، در جسم و روانم اعتباری از امید رسیدن به بهشت خوشبختیها
رشد مینمود.

افسوس!

برای آن چیزی که دیگر از لوح زمانه رخت بر بسته است و حتی مجال یادبودی از آن
روزگاران رفته در خاموشی، نیست.

چه بی تابانه درد میکشم.

نگاه کن ! آه

چگونه دنیا متعلق به آنهایی ست که تبر خشم و ستیز بدست دارند و از مُردابهای کینه و عداوت آب آلوده انتقام میخورند. مهربانیها کمرنگ شده و زلال چشمه اعتماد تیره و ناباور است.

دلم میخواهد همه آن نوازشها و آن الطاف را باز یابم و رشته ابریشمین عمر را از سر گیرم و از ورای این آتش و سوز و غم با بالهایی قوی بسوی بیکران آزادی و خالی از دلهره و درد پرواز کنم، اما چه خواب و چه خیال مُحال را در حجرات افسرده ذهنم میپروانم؟؟؟

(ناهید "غزل" غنی زاده - ۲۶ می ۲۰۱۳)